

“פורת יוסף” - מרכז רוחני

ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל

רח' זבולון 37 אדרה

הדלקת הנר: 16:23

יציאת השבת: 17:19

עלון מס' 363
ה' טבת ה'תשע"ה

ויגש

”מחודדין בפיר”

שיהיו דברי תורה

”ויפול על צווארי בנימין אוזויו ויבך ובנימין בכה על צוואריו”

‘על שני מקדשות שעתידין להיות בחלקו של בנימין וסופן להחרב’ (רש”י)

כך גם בפגישת רחל ויעקב, יעקב בכה, מכיון שראה ברוח הקדוש שאין רחל נקברת עמו. ולכאורה מה הקשר לפגישתם כעת? הן עומדים הם עתה בזמן כניסתם לחפה ומה להם לדאג לאחריות ומיהם?

אלא ידוע שיעקב הוא מרכבה לשכינה ורחל היא השכינה הקדושה. פגישתם הייתה בבחינת 'יחוד הקב"ה ושכינתו'. הם מתחילים לבכות כי אמנם כעת יש יחוד גאלת ישראל אך במשך הזמן בני יצאו לגלות. רחל תקבר בדרך ויעקב במערת המכפלה. אם לא היה פרוד בין יעקב ורחל, לא תהיה גלות...

אצל האבות הקדושים ואצל הצדיקים אין עוד נושא מלבד גאלת ישראל והשראת שכינה, ללמדנו לבחון את עצמנו על אלו נושאים בדיוק אנו משוחחים..

מה ענינו של בית המקדש לפגישה זו כרגשת בין בנימין ליוסף? בפגישה שכזו ודאי שואלים האחד בשלום רעהו וכל אחד מתאר את שעבר עליו במרוצת השנים. ומה קשור לכאן בית המקדש?

בית המקדש ענינו השראת שכינה, כלומר קשר עם בורא עולם, והשאלה שעלתה בנייהם: כיצד הקדוש ברוך הוא נכנס לנושא שיהיה? והתמיהה גדולה. וכי ישנו משהו אחר להתעסק בו חוץ מהקדוש ברוך הוא?! השמחה שהיתה בפגישת יוסף ובנימין הייתה אחדות ישראל, שעל ידה שרתה השכינה הקדושה. וזוהי בעצם גאלת ישראל וכיון שכך גם הם התחילו לשמוח, אך מכיון שראו שבית המקדש יחרב התחילו לבכות...

הגר"ש פינקוס זצ"ל

”ויקרבו ימי ישראל למוות”

שואל הזוהר הקדוש: וכי ימיו מתים או שהוא מת? יותר מתאים לכתב 'ויקרב ישראל למוות'. אלא כאשר האדם הולך לבית עולמו כל ימיו באים אתו. אז לעיני הצדיקים כולם. אומר הקדוש ברוך הוא, הניחו לפנינו את היום הראשון לאחר הבר מצוה, הבה נבדק אם הוא מלא או חלילה ריק... מה גדולה הבושה כאשר מגלים שהיום מלא אך ורק באויר... באותו יום ישנו, אכלנו, טיילנו, שחקנו; כעסנו ובילינו.. אביל שום דבר רוחני לא התמלא בו.. היום השני נראה דומה למדי... ימים ריקים כאלו. מסים הזוהר הקדוש, אינם רוצים לבא לפני ה'... תמיד נשאל את עצמנו בשביל מה באנו לעולם... וכך נניצל את הימים והם יהיו מלאים...
הגר"נ יגן זצ"ל

”וישאו בני ישראל את יעקב אביהם”

יוסף נתן לאחיו עגלות שביאו את יעקב אביהם, אך הם העדיפו לנושא על ידיהם משום כבוד, ובזכות זה זכו לשכר גדול. שוא' וישאו בני את יעקב אביהם' ולא 'ויבאו בני את אביהם'. ללמדנו את השכר העצום שיגיע לכל מי שיכבד את הוריו כראוי... מדרש הגדול

”עלה יוסף ישית ידו על”

סופי תיבות: 'ותפלה'.

מכאן רמז שעל האדם לעצם עיניו בשעת התפילה, כי הפותח עיניו בשעת תפלתו מקדים עליו מלאך המות שכולו עינים ואם עוצם עיניו הקדוש ברוך הוא מקדים לקחתו.

הגר"ד נגאר זצ"ל

”ויבך יוסף בדרבם אליו”
כשם שלא פיס יוסף את אחיו,
אלא מתוך בכיה
כך כשיגאל ה' את
ישראל, מתוך בכיה
הוא גואלם. תנחומא
שנאמר "בבכי יבואו ובתחנונים
אובילים" אם נבכה די
הצורך הגאולה תבוא
מיד...
הגר"ש פינקוס זצ"ל

דברים שטובים
יוצאים לן הלב,
לא יעברו דרך הלאה.
ה' לנשה סאן עזקט

”הא לכם ירע”
הא'
ראשי תבות
הכנסת אורחים'
שעל ידי קיום
מצוות הכנסת
אורחים' זוכים
לזרע.
דברי מאיר' להרה"צ
ר' מאיר
מפרימישלאן

”לשם יזוד”

לְכָל מְנוּעוּל יֵשׁ מִפְתַּח הַמִּתְאָם לוֹ. הַמִּפְתָּח מְצוּי בְיַד הַבְּעָלִים וְהוּא פּוֹתֵחַ וּנֹעֵל כְּרָצוֹנוֹ. אֲךָ מִה עוֹשִׂים הַגְּנָבִים הַמְּבַקְשִׁים לְפָרוֹץ מְנוּעוּלִים בְּאִישׁוֹן לַיִל וְלַחֲדָר פְּנִימָה?
הֵם מְצַטִּיִּדִים בְּצַבַּת הַחֹתְמָת בְּרָזֶל וּמְשַׁבְּרִים אֶת הַמְּנוּעוּלִים בְּלֹא הֶבְדֵּל בֵּין מְנוּעוּל שֵׁשׁ לוֹ מִפְתָּח זֶה אוֹ אֲחֵר.
כִּךְ הַמְּקַבְּלִים אֲנִשֵׁי הַשֵּׁם יִדְעוּ בְּכָל מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה מִהֵי הַכּוֹנֵה הָרְאוּיָה לוֹ וְכִיצַד לְפַעֵל עַל יְדוֹ בַּגְּזֵי מְרוּמִים, אֲבָל אֲנִי שְׂאִינֵנוּ יוֹדְעִים לְפָתוֹחַ שַׁעַר- נִשְׁבְּרָהוּ עַל יְדֵי שְׁבִירַת לְבָנוּ.
רבי מנחם מנדל מויטבסק זצ”ל

”כִּי אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל אָבִי וְהִנֵּנִי אֵינֶנּוּ אֵתִי”

זוֹ נְקוּדָה שֶׁחָשׁוּב מְאֹד שֶׁהַהוֹרִים יְבִינוּ וַיִּפְּנוּ מוֹ, שֶׁבְּמִקּוֹם לְהִתְעַסֵּק הַרְבֵּה בְּמֵה שֵׁשׁ לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלֵי הַיְלָדִים לְחַנּוּכָם וְלְהַדְרִיכָתָם בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר, צְרִיכִים בְּעֵקֶר לְחַשֵּׁב מִה לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלֵי עֲצָמָם שֶׁהֵם יְהִיוּ בְּמַהֲלָךְ שֶׁל עֲבוּדָה עֲצָמִית לְחִזּוּק וְרֵאזֵת הַשְּׂמִים וְהַמִּדּוֹת, וְלַצָּאָה מִהַתְאָוּוֹת וְהַגְּלִי הַעוֹלָם הַזֶּה וְאֵז מְסִילָא הַיְלָדִים יִצְאוּ מְחֻנְכִים.
מתוך 'חינוך באהבה'

”ועתה לא אתם שלוויתם אתי הנה כי הא-להים”

יְהוּדֵי צָרִיךְ לוֹמַר לְכָל עֵינֵי עוֹלָם הַזֶּה תְּאֻוּתִי וְתִשׁוּקוֹתִי, לֹא אֲתֵם שְׁלַחְתֶּם אוֹתִי הִנֵּה, לֹא לְמַעַנְכֶם יְרִדְתִּי לְעוֹלָם הַזֶּה, כִּי הָא-לֵהִים, כָּל יְרִידְתִּי לְעוֹלָם הַזֶּה הִיא לְמַעַן אֶלְקוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ. כָּל יְרִידְתוֹ שֶׁל יְהוּדֵי לְעוֹלָם הַזֶּה הִיא בְּכַדִּי לְמַלְא שְׁלִיחוֹת עֲלִיּוֹנָה שֶׁהִטִּיל עָלָיו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
האדמו”ר בב”א זי”ע

”ולמקללי נפשתי תדוים”

לֹא כְּתוּב פִּי יָדָם, אֲלֵא נִפְשֵׁי.
שְׁצָרִיךְ לְשַׁתַּק וְלוֹתֵר, וְאִמִּילוּ בִּלְב לְסַלּוֹחַ לְגַמְרִי, וְלֹא לְקַחַת לִלְב כָּלֵל וְעַקֵּר.
זוֹ הַעֲבוּדָה הַגְּדוּלָה שֶׁל בַּעַל מִדּוֹת.
הבן יהודע קידושין מא

אֶחָד הַעֲקָרִים בְּחֻנּוּךְ יְלָדִים הוּא הַתְּנַהֲגוּת הַהוֹרִים, כִּיּוֹן שֶׁדָּבָר זֶה מְשַׁאֵיר רֶשֶׁם עֲצוּם בְּנַפְשׁ הַיְלָד. הַהוֹרִים עֲצָמָם אֵינֶם יוֹדְעִים כָּלֵל עַד כִּמָּה הַיְלָדִים מִתְּבַוֵּנִים בְּכָל מַעֲשֵׂיהֶם בְּכָלֵל וּבְפִרְט, וְזֶה מְשַׁמֵּשׁ יְסוּד לְכָל תַּיִוֵּשׁ הַיְלָד. הוֹרִים שְׂאִינֶם מִתְּנַהֲגִים בְּצַנִּיעוּת, אוֹ שְׂאִינֶם חַיִּים בְּשִׁלּוּם וְרַבִּים בִּיגִיָּהֶם בְּנוֹכְחוֹת הַיְלָדִים, זֶה גוֹרֵם לְהַשְׁפֵּעַ שְׁלִילִית עַל הַיְלָדִים, וְדָבָר זֶה רוֹאִים בְּחוּשׁ.
אוהליך יעקב

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט”א,
ראש כולל ”פורת יוסף”

דיני בזיון אוכלים

צָרִיךְ הָאָדָם לַחַנּוּךְ אֶת עַצְמוֹ לְהַכִּיר בַּעֲרֻכּוֹ שֶׁל הַמַּאֲכָל שֶׁמִּמֶּנּוּ הוּא נִזְוֵן. וְלִכֵּן קִבְעוּ חֻכְמֵינוּ שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה פַעוּלוֹת הַמַּבְזוֹת אֶת הַמַּאֲכָל בְּכָלֵל וּבִפְרִט אֶת הַלֶּחֶם שֶׁהוּא עֵיקַר מִזְוֵנוֹ. וּלְפִיכָךְ:
א. אֵין לְזַרוֹק אוֹכְלִים שֶׁנִּמְאָסִים ע”י הַזְרִיקָה, כְּגוֹן תַּאֲנִים בְּשַׁלוֹת שֶׁהֵן רְכוֹת וְנִמְעַכּוֹת ע”י הַזְרִיקָה. אֲבָל מוֹתֵר לְזַרוֹק אוֹכְלִים שְׂאִינֶם נִמְאָסִים ע”י הַזְרִיקָה, כְּגוֹן אֲגוּזִים.
ב. אֵין לְזַרוֹק אֶת הַפֶּת אִפִּילוּ בְּמִקּוֹם שְׂאִינֶה נִמְאָסֵת, שַׁעַם הַזְרִיקָה הִיא בְּזִיוּן. וְלִכֵּן כְּשֶׁמְבַרֵךְ בַּעַל הַבַּיִת בְּרַכַּת ‘הַמוּצִיא’, אֲסוּר לְזַרוֹק לְמַסּוּבִים אֶת חֲתִיכוֹת הַפֶּת וְגַם לֹא יִתֵּן לְתוֹךְ יָדָם, לְהַבְדִּיל מֵאֲבַל שְׁנוֹתָן לְתוֹךְ יָדוֹ, אֲלֵא נִיחָם לְפִנְיָהֶם.
ג. לֹא יֵשֵׁב עַל אֲרֻג אוֹ קֶרְטוֹן שֵׁשׁ בוֹ פִירוֹת שֶׁנִּמְעַכִּים וְנִמְאָסִים עַל יְדֵי כָךְ. וְאִם הֵם קִשִּׁים וְאִינֶם נִמְעַכִּים, מוֹתֵר.
ד. אֵין לְרַחוֹץ אֶת הַיָּדִים בֵּינָן אוֹ בְּשֶׂאֵר מְשֻׁקִים. וְכִשְׂאִין לוֹ מִים, יִכּוֹל לְרַחוֹץ יָדָיו בְּשֶׂאֵר מְשֻׁקִים חוּץ מִהַיִּין. וְאִם רוּצָה לְרַחוֹץ בְּשִׁוּרֵי הַמְּשַׁקָּה שֶׁבְּכּוֹס, יִכּוֹל, כִּיּוֹן שֶׁלֹּא שִׁיךְ בֵּהֶם בְּזִיוּן.

ה. מוֹתֵר לְאָדָם לַעֲשׂוֹת צְרִכּוֹ בַּפֶּת וּבִתְנַאי שְׂאִינֶה נִמְאָסֵת בְּכָךְ. וְלִכֵּן מוֹתֵר לְסַמּוֹךְ אֶת הַקַּעֲרָה בַּפֶּת, אִם הִיא מְלִיאָה דָבָר שֶׁאִם יִפּוֹל עַל הַפֶּת לֹא תִמָּאֵס כְּגוֹן אוֹרֵז אוֹ אֲטֵרִיּוֹת וְלֹא מֶרֶק אוֹ רוֹטֵב.
ו. וְכֵן מוֹתֵר לְאָכּוֹל תְּבַשִּׁיל עִם הַפֶּת, בְּאוֹפֵן שֶׁהַפֶּת מְשַׁמֵּשׁ לוֹ בְּמִקּוֹם כִּף וּבִתְנַאי שִׂיאֲכַל אֶת הַפֶּת לְאַחַר מִכָּן.

ז. כָּל דָּבָר שֶׁהַדֶּרֶךְ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בוֹ בְּאוֹכְלִין וְאִפִּילוּ בַּפֶּת, לְמִירוֹת שֶׁהַאוֹכְלִין נִמְאָסִים בְּכָךְ, מוֹתֵר. וְלִכֵּן מוֹתֵר לְהַנִּיחַ פֶּת בְּתַחֲתִית סִיר ‘ג’חונן’.

הָאָדָם עַל שְׁלַחְנוּ יְבָחוּן מִי הוּא

וְשֵׁם יִתְגַּלוּ מִדּוֹתָיו.

רַבְּנָנוּ בְּחַיִּי

”ויתנוזק ישראל וישב על המיטה”

כָּל הַמְּבַקֵּר אֶת הַחוּלָה,

נוֹטֵל אֶחָד מִשִּׁישִׁים מִחוּלָיו.

הַסִּבֵּה הִיא שְׁנוּטָלִים מִחוּלָיו, מְכִיּוֹן שֶׁהַנְּכַנְסִים וְהַיּוֹצֵאִים הַמְּבַקְרִים אֶת הַחוּלָה וְהוּא שׁוֹכֵב עַל הַמִּיטָה, אֲזִי הוּא מִתְּקַנָּא בֵּהֶם עַד שֶׁמִּתּוֹךְ כִּךְ הַחוּלָה מִפְּשָׁשׁ בְּמַעֲשָׂיו וּמִתְתַּרֵּט עַל מֵה שֶׁעָשָׂה כִּי ‘אֵין יִסּוּרִין בְּלֹא עוֹוֹן’. וּמִתּוֹךְ כִּךְ חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וּמְרַחֵם עָלָיו מִהַשְּׂמַיִם.

נִמְצָא שֶׁעַל יְדֵי הַבְּקוּר בֹּא לוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְשׁ לְחוֹר בְּתִשׁוּבָה. וְנַעֲשׂוּ הַמְּבַקְרִים רוֹפְאֵי חוּלִים וְגָדוּל שְׁכָרָם. ‘כָּל הַמְּקִים נִפְשׁ אֶתֵּת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאִלוֹ קַיִים עוֹלָם מְלֹא’, לְפִיכָךְ צְרִיךְ אָדָם לְזַרֵּז עַצְמוֹ בְּמַצּוּהַ זוֹ וּיְרַחֲמוּ עָלָיו מִהַשְּׂמַיִם.

הַגַּר”י גַּסְפָּאן זצ”ל